

Što si rekao našoj Gospi?

Josemaría Escrivá prvi je put posjetio Loreto 3. i 4. siječnja 1948.godine. Ali razlog zašto je bio osobito zahvalan našoj Gospi iz Loreta vezan je za jedan drugi posjet u danima velike potrebe. 1950-te godine bile su godine velikih patnji svetog Josemarije zbog nerazumijevanja i sukoba. Usred svih tih poteškoća odlučio je poći u Loreto i staviti se pod zaštitu naše Gospe. U svojoj knjizi *Tiempo de Caminar*, Ana Sastre priča priču o tom posjetu.

12.08.2012.

Popodne, 3. siječnja, 1948.godine, sveti Josemaria stigao je u Loreto, Italija, s njim su bili don Alvaro del Portillo, Salvador Moret Bondia i Ignacio Sallent Casas. Kratko su vrijeme proveli u tihoj molitvi u Svetoj Nazaretskoj Kući u svetištu. Kasnije, kada su napuštali crkvu, sveti je Josemaria upitao don Alvara:

'Što si rekao našoj Gospi?'

'Želite li da kažem?' pitao je don Alvaro, a kad je sveti Josemaria kimnuo da, rekao je:

'Pa, rekao sam ono što joj uvijek govorim, ali kao da to govorim po prvi put. Rekao sam: „Molim te za sve ono što te moli Otac“.'

'Mislim da je to vrlo dobro,' kasnije mu je rekao sveti Josemaria.
'Ponavljaj to vrlo često.'

Mons. Josemaria Escriva prvi je puta posjetio Loreto 3. i 4. siječnja, 1948. Ali osjećao se jako privrženim našoj Gospi od Loreta zbog jednog posebnog razloga: ona je čula njegove molitve u trenutku prijekne potrebe. 1950-te godine bile su godine velikih patnji svetog Josemarije zbog nerazumijevanja i sukoba. Usred svih tih poteškoća odlučio je poći u Loreto i staviti se pod zaštitu naše Gospe. U svojoj knjizi *Tiempo de Caminar*, Ana Sastre priča priču o tom posjetu.

14. kolovoza, 1951.godine, mons. Escrivá odlučio je automobilom poći u Loreto kako bi tamo stigao petnaestoga i posvetio Opus Dei Presvetoj Djevici. Bila je strašna vrućina i cijelim su putem bili jako žedni. Nije bilo autoceste. Cesta je

slijedila polja, lagano se penjala na Apenine te konačno spuštala prema Jadranskoj obali.

Prema stoljetnoj tradiciji Sveta Kuća iz Nazareta stoji na brdu u Loretu od 1294. godine, a Bazilika je kasnije izgrađena oko nje. Sveta je Kuća četverokutnog oblika, zidovi su joj visoki oko četiri i pol metra. Jedan od zidova je nov, ali drugi, koji nemaju temelja i već su pocrnili od dima svijeća, ti su, prema tradiciji, zidovi Nazaretske kuće. Struktura Svete Kuće i materijali od kojih je izgrađena, nemaju vezu s onima koji su u povijesti korišteni u lokalnoj arhitekturi ovog područja, ali su potpuno jednaki kućama koje su građene u Palestini prije dvadeset stoljeća: pješčani blokovi s vapnenom žbukom. Svetište stoji na brijegu prekrivenom lovorovim lišćem, otuda i ime 'Loreto'.

Sveti Josemaria i društvo parkirali su se na središnjem trgu i brzo je izašao iz auta. Na petnaest do dvadeset minuta izgubio se među ljudima u Bazilici. Napokon se pojavio, nakon što se pomolio pred Gospom, nasmijan i dobrog raspoloženja. Bilo je sedam i trideset navečer, i morali su se vratiti u Anconu gdje će prenoćiti.

Slijedećeg jutra, prije nego se sunce diglo, odvezli su se natrag u Loreto. Usprkos tome što je bilo rano, svetište je već bilo dupkom puno. Sveti Josemaria se u sakristiji raspitao za Misu i omogućeno mu je da na oltaru Svete Nazaretske Kuće održi Misu. Maleni je prostor bio krcat ljudima i vrućina je bila nepodnošljiva.

Sveta Misa

Pod zavjetnim je svijećama želio slaviti svetu liturgiju sa svom pobožnosti. Govorio je pun dojmova

svetkovine koju su slavili. Kasnije je napisao: „*Poljubivši oltar kako to predviđa misna liturgija, poljubile su ga istodobno tri ili četiri seljanke. To me je rastreslo, ali sam bio duboko ganut. Također me je zaokupila misao da su u toj Santa Casi – u kojoj su prema predaji živjeli Isus, Marija i Josip – iznad oltara postavljene ove riječi: ‘Ovdje je riječ postala Tijelom’. Ovdje, u kući koju je izgradila ljudska ruka, na jednom komadu zemlje, stanovao je Bog.*“ (Susret s Kristom, 12).

Tijekom Mise, bez posebnog obrasca, ali riječima punih vjere, sveti je Josemaria posvetio našoj Gospi Opus Dei. Kasnije ih je, tiho govoreći ljudima koji su bili s njim, ponovio u ime svakoga u Opusu Dei.

„Posvećujemo ti svoje postojanje i svoj život; sve što imamo: sve što volimo i sve što jesmo. Naša tijela, naša srca i naše su duše tvoje; mi smo tvoji. I kako bi ova posveta

bila zaista efektivna i dugotrajna, danas kod tvojih nogu, o Marijo, obnavljamo odluku koju smo donijeli za Boga u Opusu Dei. Nadahni nas dubokom ljubavi prema Crkvi i Papi, i daj da živimo potpuno predani svim njihovim učenjima.“

Zazivajući Gospu

Sveti Josemaria bio je vidno umoran kada je napuštao Rim. Ali na putu natrag izgledao je kao novi čovjek, kao da su se sve zapreke na Božjem putu pretvorile u prašinu. Nekoliko tjedana prije svojim je kćerima i sinovima u Opusu Dei predložio novu molitvicu, jedan zaziv Isusovoj Majci kojeg bi trebali neprestano ponavljati: „**Preslatko Srce Marijino, pripremi nam siguran put!**“ Nježni osmijeh naše Gospe uvijek je pripremao put Opusu Dei. Još je jednom njegov Osnivač iskoračio naprijed u parametrima

vjere. Koristio je ljudska sredstva, ali vjerovao je u odlučnu intervenciju s visina. **„Bog je uvijek isti. Samo treba dosljednih vjernika: tada će se opet događati čudesa o kojim čitamo u Svetome pismu. Ecce non est abbreviata manus Domini, – Ne, nije ruka Gospodinova prekratka! Njegova moć nije manja. (Put, 586).**

Sveti je Josemaria posjetio Svetu Nazaretsku Kuću u još pet prilika: 7.studenog 1953., 8.svibnja 1960., 22.travnja 1969., 8.svibnja 1969., i posljednji put 22.travnja 1971. 9.prosinca 1973.godine rekao je: **„Mislim da su prekrasni svi prikazi, sva imena, sve molitve koje kršćani upućuju Djevici Mariji. Ali u Loretu sam osobito zahvalan našoj Gospi.“**

Tiempo de Caminar, Ana Sastre, Madrid: Rialp, 1991, str.413-415.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/sto-si-rekao-nasoj-gospi/](https://opusdei.org/hr-hr/article/sto-si-rekao-nasoj-gospi/)
(8.04.2026.)